

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_18_POHADKA_PRO_MEDVEDA		
Název materiálu:	Pohádka pro medvěda		
Předmět:	Člověk a jeho svět	Ročník:	2.
Časová dotace:	45 min.	Datum ověření:	18. 10. 2012
Jméno autora:	Mgr. Ludmila Šírová		
Klíčová slova:	Práce s textem, práce ve dvojici, formulace odpovědí.		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Žák se aktivně zapojuje do procesu čtení. Žák formuluje odpovědi. Žák si zdokonaluje čtenářské dovednosti.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	Komunikativní Sociálně personální		
Anotace, metodický list:	Příprava na vyučovací hodinu rozvíjející čtenářskou gramotnost s využitím schématu E-U-R. V hodině jsou využity aktivizační metody pro práci s textem.		
Použité zdroje:	Čítanka pro 2. ročník základní školy. GROLICHOVÁ, Sylvie, HALASOVÁ Jitka. Brno : DIDAKTIS 2009. Pohádka pro medvěda. s.24-25. ISBN 978-80-7358-134-3. s. 24-25.		

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

EVOKACE:

Volné psaní – po dobu cca 2 min žáci na dané téma píší vše, co je právě napadne. Děti po dobu volného psaní s nikým nediskutují, neškrtají, nebere se ohled na chyby.

Volné psaní na téma: Moje strašidlo.

Následuje čtení textu s předem danými otázkami.

UVĚDOMĚNÍ SI VÝZNAMU:

Čtení textu s předem danými otázkami. Před přečtením textu si každý sám zkusí na dané otázky odpovědět (odpovědi si poznamená do tabulky). Poté sdílí odpovědi ve dvojici. Následuje čtení textu a hledání odpovědí.

Otázka	Moje odpověď	Odpověď z textu
Kdo je Barbucha?		
Jak vypadá Barbucha?		
Jak se volá na Barbuchu?		

REFLEXE:

Nakresli „svoji“ Barbuchu a napiš, jakým zaklínadlem ji zaženeš.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pohádka pro medvěda

Vladislav Vančura

(Medvěďář Kuba Kubikula se svým malým medvědem Kubulou se toulali světem...)

Kubula se mlel, a ne a ne usnout. Tu si medvěďář pohladil bradu a řekl: „Je čas, abych začal s medvědími Barbuchou.“ Sedl si pěkně k ohni, opřel se zády o kovadlinu, vzal si Kubalovu hlavu na kolena a spustil, drbaje toho nezpůsobu za ušima: "Můj drahej Kubulo, jednou se narodil v lese medvídek, a ten medvídek se jmenoval Míša. Byl to náramný špindíra a neposeda. Chodil pozdě spát a to bylo, pane, řečí, než něco pořádného snědl. Nejraději vybíral včeličkám med a od toho medu byl celý zapatlaný. Měl slepené chloupky do chomáček a do štětiček; na mou duchu, šel z něho strach. Táta ho chtěl učesat, ale kluk vylezl na borovici, a ne a ne dolů. Co dělat, zavolali na něho medvědího Barbuchu.

Víš, kdo je Barbucha? To je MEDVĚDÍ STRAŠIDLO. Ty můj zlatý miláčku, Barbucha má hlavu jako sršáň, místo drápků má žihadla a kožich z kouře. Kam Barbucha přijde, tam je všude náramný smrad, jako když hoří tráva; toť se ví, medvědi při tom čmoudu mají strach a kýchají, až pánbůh brání. O Barbuchovi je nejlepší mlčet, ale když s klukem nebylo pořízení, co si měl táta s mámou počít? Vzali se za tlapky a křičeli do lesa: ‚Barbucho! Barbucho, prožeň našemu nezdárníkovi kejty! Pojd’ na něho! My si už bez tebe nevíme rady.‘ Potom ještě povídají: ‚Hromy a stromy! Hromy a stromy!‘ Když to řeknou potřetí, stojí Barbucha před nimi. Po celém lese je, milej Kubulo, ten povědomý smrad. Míša se třese a starému je z toho nanic.

‚Kde je ten lumpák?‘ povídá strašidlo a Míša ti sjede dolů ze stromu, až si přiodře břicho. Slibuje hory doly, ale nic naplat, musí do potoka se umýt. Tak dobrá, jdou k potoku, ale Míša, jaký už byl rošťák, si zacpal nos, aby o tom smradichovi co nejméně věděl, a myslil si, jak by mu vypálil rybník. Bylo mu hloupé poslouchat a do vody se mu nechtělo ani trošičku. Ale jak to vyprat?

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Vyprat,“ povídá Míša, „to je to pravé! Já to vyperu, jak pradleny z vesnice!“ Jak mu to napadlo, vlezl do křoví, svlékl se z kůže a hodil svůj kožíšek do vody. Kůže plave a převrací se a Míša se chechtá za roštím. Jenže to moc dobře nedopadlo! Kdepak vyzrát na strašidlo a na rodiče. Barbucha slyší smích, máma slyší smích a táta taky něco slyší. Jdou tedy k potoku, a toť se ví, hned poznají, že se to nekoupá Míša, ale jen jeho kůže. A teď, pane, teď to přišlo. Barbucha se dopálil a hned všechna žihadla ven a že kluka, jak je tak nahatej, poštípe. Už měl namále, ale vtom jsem tam přišel já, Kuba Kubikula. Bylo mi ho líto, a tak jsem se dal do křiku: „Hromy a stromy, Barbucho, ty starý čudile, pojď honem, honem na dvě čertovská medvíďata! Vybírají u dřavého jilmu ptačí vajíčka!“

S Barbuchou to šklublo a teď nevěděl kudy kam. Chvilíčku stál, najednou ale popadne Míšovu kůži a už je s ní v prachu. To bylo leknutí! Medvědi moc plakali a Míša chtěl svoji kůži hledat. Zaklel se na to, že nepovolí, až ji nalezne.“

Kubula se začal třást a povídá: „Jemine, jemine, Kubo Kubikulo, na mě jde nějaká ouzkost. Ty si tady vymýšlíš všelijaké věci, ale když je člověk malé medvíďe, tak dostane strach. V lese bych se nebál, ale tady to opravdu smrdí tím Barbuchou. Nevíš, jestli dostal Míša své chloupky zase zpátky? Řekni mi, že dostal!“ Na to Kuba Kubikula už mlčel a dělal, jako když spí.